

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Већ четири недеље браћо и сестре траје наше путовање ка своме циљу, ка васкрсењу Господа нашега Исус Христа. То путовање је почело на покладе када је почео свети васкршњи или Часни пост. Време у години, период годишњи посебно одређен од стране свете Цркве да у њему мислимо више на Бога него на себе, више на небо него на земљу, више на будући живот вечни него на овај земаљски. Та пучина поста је велика, то путовање траје седам пуних недеља. На дугом путовању прете и вребају многе опасности. Па зато људи када крећу на далека путовања они се озбиљно припремају за то путовање да не би били изненађени неким непријатностима, да не би пострадали на том путовању, да не би били опљачкани од непријатеља својих који вребају са разних страна. То је ово наше путовање кроз свети васкрсни пост. Али света Црква није нас оставила саме да путујемо него нам шаље своје помоћнике. Шаље нам нашу браћу која су пре нас живела вером Господа Христа, који су Богу угодили и тиме били прослављени од Бога и прослављају се од људи на земљи у Цркви Божијој.

Прве недеље светог великога поста Црква је обележавала једну сјану победу, победу православља над свим јересима које су кроз векове узнемиравале Цркву Божију. Посебно јерес иконоборства када су византијски цареви па и неки од владика и патријараха пристали уз њих, гонили свете иконе тобоже као идоле. Избацивали из црква, уништавали, палили, газили ногама и тада су многи борци за православље настрадали, били гоњени и мучени, слати у прогонство као у време прва три века када је римска империја гонила хришћанство.

Али Црква је силом божанском све то победила и дала нама пример те прве недеље да треба да останемо чврсти у својој вери православној, да истрајемо у њој без обзира на опасности које нас вребају, без обзира на гоњења, страдања, мучења или распињања на крстовима за веру нашу православну. То је та победа Господа

Христа али коју је поделио са свима нама – победа вере православне.

Друге недеље света Црква је пред нас извела једнога дивнога светитеља светог Григорија Паламу који је својим дубоким умом такође бранио веру православну од јеретика Варлама и Акиндина који су погрешно учили о енергијама Божијим. Али је свети Григорије Палама иако је био гоњен и он у то време од неких патријараха и епископа, он је истрајао на крају и победио и он и његово учење постало је учење Цркве православне.

У трећу недељу Црква је изнела пред нас животворни крст Господњи да би гледајући у крст Христов добили снаге и силе и моћи да наставимо наше путовање кроз свети велики пост. Јер многи су се уморили у прве три недеље, малаксали, па као што путник кроз пустињу када путује под великом жегом и топлотом сунца без довољно воде он изнемогне. И када види неко зелено дрво или оазу он се томе веома обрадује, хита тамо у хладу дрвета да се одмори, да се освежи хладном водом и да настави путовање. Тако и света Црква износи свој часни крст Господњи да бисмо се ми под њим као под хладовитим дрветом одморили, укрепили, оснажили и наставили своје путовање.

А данас четврта недеља, опет света Црква хоће да нас охрабри, да нам помогне. Изводи пред нас једнога дивнога светитеља светог Јована Лествичника који је доживео и проживео путовање човека од пакла до раја, од земље до неба. Не само да је доживео и проживео он него је то и у књигу записао и оставио нама као рајску лествицу по којој се људи, душа наша пење из овога света у онај вечни живот, у Царство небеско, у рај Божји. Та лествица коју је свети Јован Лествичник написао и проживео, састоји се од више тих степеница кроз које смо дужни да постепено усходимо и узлазимо са земље на небо. Има неких тридесет степеница.

А шта су те степенице које је он нама оставио? Он није оставио него је само указао. То су свете јеванђелске врлине браћо и сестре, то су разрађена блаженства које је Господ изговорио у својој беседи на гори почевши од благо сиромашнима духом јер је њихово Царство небеско. То је та рајска лествица која је данас стављена пред нас да гледамо у њу, да се охрабriamo и да потпомогнути молитвама светог Јована Лествичника и светог Алексија човека Божјег, да и ми кренемо да се пењемо уз ту лествицу без колебања, без сумње, без страха.

Али на тој лествици прете велике опасности. Постоји рајска лествица која води у рај али постоји и она друга лествица која низводи у пакао. То су наши греси, наше страсти, наша рђава дела, наше рђаве речи, наше ружне помисли. Иза свакога греха крије се по један ђаво. То је оно што је данас у јеванђељу Господ показао а Црква пред нас износи, исцељење онога младића бесомучнога у коме беше зли дух неми и глухи. Под гором преображења ученици Христови чекају свога учитеља који је отишао на гору да се помоли Богу. И гле, око њих се сабрало много народа као и увек што је било да су Господа пратили. И долази један човек, води свога сина болеснога, ђавоиманог, бесомучнога и пошто, чуо је он за Исуса Христа као чудеснога лекара, исцелитеља, али га није нашао, он се обраћа његовим ученицима, апостолима да они исцеле младића. Вероватно су они покушали али нису успели, нису могли. Иако су пре тога многа чудеса и апостоли чинили и демоне изгонили али овога пута нису могли. У томе силази Господ са горе и овај несрећни отац приступа к њему и каже доведох сина мога и не могоше га исцелити, него ти ако шта можеш помози нам.

Слаба вера била у оца, није он био као онај кнез Јаир који је рекао само реци реч и оздравиће слуга мој, него каже ако шта можеш помози нам. И Господ онда каже: *О роде неверни, докле ћу биџи с вама, докле ћу вас ѿрѣџи? Доведиџе ми овамо младића.* И они га доведоше. А зли дух поче га мучити пред свима, бацао пену, грчио

се, пао на земљу, ваљао се, и Господ каже оцу све је могуће ономе који верује. А он исповеда своју веру па каже: *Верујем Госѿоге ѿомози ми*. И Господ тада запрети нечистоме духу и он тада изађе из малдића и момак оздрави.

Апостоли гледајући то чудо преславно свога учитеља беху с једне стране радосни што се то чудо десило а с друге стране посрамљени што они нису могли то учинити. И једва су чекали да насамо упитају свога учитеља као што су и урадили кад су се нашли у једној просторији. Зашто га ми не могосмо исцелити? До тада су могли. Шта је то сад, зашто га нису могли исцелити? Каже због маловерја вашег! Видећи силу тога злого духа они су посумњали у своју моћ, у моћ божанску која је била у њима. И зато због маловерја нису могли. А Господ још објашњава: *Овај зли дух се изѿони само молиѿвом и ѿосѿом*.

Зато је то јеванђеље стављено да се чита у ову четврту недељу поста да нам покаже да наш пост, да наше молитве нису узалуд. Наши греси јесте род ђаволски. Овај се род изгони само молитвом и постом. Треба појачати молитву своју, треба држати пост онако као што је Црква одредила седам недеља а не прву недељу и задњу недељу као што нажалост многи чине. Прву недељу да би се причестили и ето задњу недељу. Такав пост не постоји, такав пост није Господ прописао, није Црква заповедила. Него пост који траје седам недеља. Зато ово свето јеванђеље нам говори да наше грехе, наша зла дела можемо победити молитвом и постом.

Треба се потрудити. То путовање наше није лако. То је пењање, то је путовање кроз пустињу или пењање на врх планине. То захтева труд, захтева напор, али тамо и чека Господ са венцима да нас украси, да нас увенча, да нас прими у Царство своје небеско и да нам дарује живот вечни. Ради тога је Господ и дошао на земљу. Није дошао ради неких обичних ствари него да људима дарује живот вечни. А шта је живот вечни? То је Господ објаснио: *Да ѿознају, обраћајући се Боју Оцу, да ѿознају ѿебе истиниѿоја Боја и која си*

послао Исуса Христѡа. То је живот вечни истинито богопознање, истинита вера. Кроз то се стиче живот вечни. Али трудом. Постом, молитвом и осталим светим врлинама које нам је свети Јован Лествичник објаснио и показао и приказао у својој књизи рајска лествица.

Нека би Господ дао молитвама Свете Богородице, молитвама светог Јована Лествичника и преподобног Алексија човека Божјега такође великога подвижника да и ми уложимо максимум труда свога да узиђемо и узлазимо уз ову рајску лествицу и да на крају стигнемо тамо на место које нам је Господ припремио од постанка света а то је Царство небеско, то је рај радости, то је живот вечни. Да бисмо тамо и ми са свима светима славили њега чудесног Господа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи празник и данашњи дан.